

“บทสนทนาจากเจ้าอาวาส”

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักทุกท่าน

มหาพรต หรือที่สมัยก่อนเรียกว่า “เข้าบวชใหญ่” มาถึงแล้ว ที่ว่าเป็นเวลา “เข้าบวช” ที่จริง ซื่อก็ก้เข้าทำดีเหมือนกัน เพราะสื่อความหมายถึง ฆราวาสทุกคนควรมีเวลาถือพรต เหมือนนักบวช ในช่วงเวลาหนึ่งของปี และการเข้าบวชนี้ย่อมนำไปสู่ความสงบสุขของจิตวิญญาณเหมือนนักบวชทั้งหลายที่ควรมีความสุขกับชีวิตถือพรต พ่อเองอยากจะอธิบาย มหาพรต เป็นการต่อสู้ กับศัตรูฝ่ายวิญญาณ ซึ่งได้แก่ ปีศาจ คนใจโลก และตัวตนเอง แต่จะว่าไปแล้ว ก็เหมือนกับที่ใครบางคน เคยบอกไว้ เสียตายที่พ่อจำไม่ได้ว่าเป็นคำพูดของใคร ที่ว่า “การต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือการต่อสู้กับตัวเอง” อย่างไรก็ตาม พ่อเชื่อว่ามีนักคิดหลายคนที่เห็นด้วยกับคำพูดในความหมายเดียวกันนี้

วันก่อน พ่อแวะเข้าไปร้านหนังสือแห่งหนึ่ง เพื่อจะมองเห็นหนังสือที่น่าสนใจ แต่บังเอิญได้พบเห็นเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นบริเวณเคาน์เตอร์ ระหว่างลูกค้าคนหนึ่ง กับพนักงานขาย เข้าพอดีสำหรับพ่อแล้ว เรื่องนี้น่าสนใจกว่าหนังสือที่พ่อซื้อมาเสียอีก ลูกค้าคนนั้นคงไม่พอใจในการบริการหรือเงื่อนไขอะไรสักอย่างที่ได้รับแจ้งจากพนักงานขาย ด้วยความไม่พอใจ จึงใช้คำพูดต่อว่าด้วยเสียงดัง เพื่อให้พนักงานขายอับอาย และคงเพื่อให้ตนเองสะใจ พ่อขออนุญาตไม่ถ่ายทอดคำพูดเหล่านั้น ณ ที่นี้ เพราะไม่ใช่ประเด็น แล้วเธอยังพยายามพูดซ้ำอีก เพื่อตอกย้ำ หรือไม่ก็อาจเพื่อให้คนอื่น ๆ ชื่นชมในเหตุผลที่เธออ้าง แต่พ่อเองกลับชื่นชมพนักงานขายคนนั้น เพราะเธอยังคงเจียบสงบ ไม่ตอบโต้ แต่ได้ถามด้วยวาจาสุภาพ และพ่อเชื่อว่าลึกลงไปแล้ว เธอต้องใช้ความอดทนอดกลั้นอยู่มากด้วย จนที่สุด เธอก็ให้บริการลูกค้าคนนั้นจนจบสิ้นกระบวนการ ด้วยความเรียบร้อย พลังที่อยู่ในใจของเธอ ที่ทำให้เธอปฏิบัติต่อลูกค้าในลักษณะที่ดีเช่นนี้ อาจจะใช้ หรือไม่ใช้ ความรัก ก็ได้ อาจจะเป็นเรื่องของความมั่นคงในอาชีพการงานก็ได้ แต่จะอย่างไรก็ตาม เธอต้องต่อสู้กับศัตรูที่ร้าย

กาจที่สุด คือ ตัวเอง คึนนั้น เธออาจจะกลับบ้านด้วยจิตใจที่คึกรุ่น แต่พอเชื่อว่าตกที่สุด เธอจะพบความสงบสุข มากกว่าที่จะไปต่อสู้อั เพื่อเอาชนะคนอื่น

เมื่อลองคิดให้ดี เราคงพบว่า ความขัดแย้งที่ต้องต่อสู้อักับคนอื่น ๆ หรือเหตุการณ์อื่น ๆ นั้น มีไม่บ่อยนัก แต่กับตัวเองแล้ว มีการต่อสู้อัเกือบตลอดเวลา โดยเฉพาะ ในเวลาที่ต้องอดทนต่อพฤติกรรมของคนอื่น ๆ นั้นแหละ เป็นเวลาพิสูจน์ถึงความเข้มแข็งของตัวเองได้ดีที่สุด

ในเวลาทีพ่อขับรถบนถนนที่จราจรหนาแน่น และต้องอยู่ในช่องทางที่ต้องต่อแถวยาวกับรถอีกจำนวนมากในช่องทางเดียวกัน ปัญหาของพ่อมักไม่ได้อยู่ที่แถวยาว ต้องรอนาน จนน่าหงุดหงิด แต่มักอยู่ที่ มีรถอีกบางคัน ไม่ยอมต่อแถวยด้วย แต่ใช้วิธีวิ่งไปเบียดแทรกเอาข้างหน้า ซึ่งเร็วกว่า มันช่างยั่วยวนใจให้อาอย่าง จนบางครั้ง อดที่จะทำผิดตามไม่ได้ แล้วการต่อสู้อักับตัวเองก็เริ่มขึ้น ว่าเราจะสะกดอดใจ ให้มันคงอยู่ในระเบียบ และความถูกต้อง ยุติธรรมได้หรือไม่ เมื่อเห็นคนทำผิดต่อหน้าต่อตา แล้วได้ดี ได้ประโยชน์ ขณะที่คนเอาแต่เคารพกฎเกณฑ์ และทำดี กลับต้องทนทุกข์ นี้แหละทีพ่อว่า เป็นการพิสูจน์ความเข้มแข็งของตัวเองในสถานการณ์ต่างๆ ทีมีอยู่มากมาย เมื่อต้องอดทนอยู่กับพฤติกรรมผิดๆ ของคนอื่น หรืออยู่กับคนทีเราไม่ชอบ บางที เราคริสตชนซึ่งเรียนรู้อัจิตตารมณ์ของพระคริสตเจ้า ก็อาจจะยังสู้อัพนักงานขายคนนั้น ไม่ได้เลยด้วยซ้ำไป

พ่อคิดถึงนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู เธอปฏิบัติต่อซิสเตอร์คนหนึ่ง ซึ่งเธอไม่ชอบในอุปนิสัยใจคอเลย ด้วยความรักและเอาใจใส่ จนกระทั่งซิสเตอร์คนนั้น ไปพูดกับเพื่อนๆ ว่า เทเรซารักเธอทีสุด เทเรซาไม่เพียงแต่ชนะใจซิสเตอร์คนนั้น ทีจริงเธอ เอาชนะใจของตัวเอง ซึ่งเป็นการต่อสู้อัที่ยิ่งใหญ่ทีสุดต่างหาก

หากจะถามว่า มหาพรต ควรทำอะไร พ่อก็ตอบง่าย ๆ แต่ทำยากว่า จงต่อสู้อักับตัวเอง เหมือนทีพระเยซูเจ้า ทรงใช้เวลาสี่สิบวันในถิ่นทุรกันดาร ในการต่อสู้อักับการประจญ ซึ่งทีจริงแล้ว ก็คือ การค้นหาคำตอบให้กับตัวเองนั่นเอง

มหาพรตนี้ จงอนุญาตให้พระจิตเจ้า นำทางเราเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเถิด เราจะพบความสุขแท้ทีจริง จากชัยชนะทีมีต่อตัวเองเท่านั้น

พ่อสุรสิทธิ์
surasit@catholic.or.th